

دریاچه‌های کوهستانی

مهندسین مشاور سوگراآه

مقدمه :

سدهای کوهستانی ، مخازن آبی کوچکی هستند که مصنوعاً " بوسیله یک دیواره خاکی متراکم (Digue) بوجود آمده و مجهز به یک سرریز برای تخلیه آبیهای اضافی می باشند . این سدها آبیهای سطحی جاری در اثر بارندگی‌های زمستانه را در خود ذخیره کرده تا در موقع بهار یا ابتدای تابستان از آنها استفاده شود . سدهای کوهستانی ، در مناطقی که توزیع بارندگی‌ها در جریان سال منظم و تغییرات میزان بارندگی درسالهای مختلف کم و جزئی باشد می‌توانند گسترش یابند . شکل آنها ساده و روستائی و هزینه اجرای آنها زیاد نیست . استفاده از مخازن کوهستانی نیز تا اندازه‌ای اختصاصی است ؛ از این مخازن برای پرورش ماهی یا آبیاری کمکی و تکمیلی استفاده میشود و بالاخره محل مناسب برای احداث آنها باید دارای مشخصات مخصوصی باشد ؛ تپه ماهورهائی با خاکهای رسی - ماسه‌ای یا رسی سنگریزه‌ای .

آیا تحول فنون و وسائل اجرایی جدید ، گشایشی در راه استفاده از این سدها و زمینهای عملی آنها فراهم کرده است ؟ بیش از آنکه به چگونگی مطالعات و نحوه احداث این سدها که بطور قابل تحسینی توسط مولفین بیان شده و مهندسین و پیمانکاران نیز با آنها آشنائی کامل دارند پرداخته شود در این مقاله بیشتر درباره امکاناتی که این سدها می‌توانند فراهم کنند و همچنین مشکلات مربوط به آنها بحث شده و مسائل مختلف مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند .

موضوع ساختن سدهای کوهستانی دارای سابقه‌ای طولانی است و قرن‌ها پیش باینکار مبادرت گردیده اما در اینجا به تجربیاتی که طی بیست سال اخیر در مورد این سدها بدست آمده است پرداخته و دلائل موفقیت‌ها و عدم موفقیت‌های حاصله و نیز تغییرات و تحولاتی که ضرورتاً در آنها انجام شده تا سد کوهستانی بصورت کنونی درآمده است مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند .

ما در طی این مقاله‌ها در نظر گرفتن تحولات کنونی به تنظیم مجدد تعاریف یک سد کوهستانی با روش ساختن وضع نهادی آن و نیز تعیین حدودی که از نظر فنی نباید از آنها تجاوز کرد خواهیم پرداخت بی آنکه خود ساختمان سدهای بزرگ را مورد بحث قرار داده و یا به احتیاطات اختصاصی مربوط به آنها بپردازیم .

در اینصورت خواهیم توانست به دشواریهایی که محیط برای این سدها بدنبال دارد ، آشنائی بیشتری پیدا

کنیم .

فصل اول

تحول مفهوم سدهای کوهستانی

استخرها - برکه‌ها و تالاب‌های مصنوعی که در بعضی از نواحی مساعد از نظر شرایط دیده میشوند، در واقع اصل و یا نوع ابتدائی مخازن کوهستانی می‌باشند مخصوصاً "در فرانسه نمونه‌های متعددی از آنها وجود دارد که سابقه آنها مربوط به دوران فئودالیسم بوده و در ایران نیز یک رشته از این مخازن مخصوصاً "بصورت پراکنده در دشت گیلان دیده شده است. این مخازن آب بوسیله سدهای خاکی کم و بیش فشرده و پوشیده از علف بوجود آمده و در کنار آنها نیز مجرائی برای تخلیه آبهای اضافی و جلوگیری از غرق شدن دیواره خاکی (Digue) تعبیه شده است. در مواردی که جنس خاک مرعوب بوده است این ساختمانها در برابر گذشت زمان بخوبی پایداری نموده‌اند. اما ساختن چنین تاسیساتی، بدون داشتن وسائل مکانیکی، کاری بس مهم و در عین حال خطر عدم موفقیت نیز زیاد است.

در قدیم معمولاً "ساختن این سدها، کاری دسته‌جمعی بوده است: در فرانسه، احداث این مخازن کوهستانی معمولاً" با شرکت و در حوزه فعالیت رهبانان و یا کشیشان انجام میشده است و اصولاً" از این مخازن برای پرورش ماهی و همچنین در مواقعی که ضرورت داشته است بعنوان ذخیره‌ای برای مواقع آتش سوزی و یا آبیاری باغات استفاده می‌کرده‌اند. نگاهداری چنین تاسیساتی مستلزم نظارت دائم و کوشش قابل ملاحظه‌ای بوده و فقط هنگامی امکان داشته است که مالیات افراد بصورت صرف وقت پرداخت میشده و این وقت بصورت خدمت برای ارباب و یا برای مجتمعات محلی بوده است. بنظر میرسد که تعداد زیادی از این قبیل تاسیسات بعد از دوران محو بردگی (آخر قرن هیجدهم در فرانسه) و بیگاری گرفتن بعلت عدم نظارت و نگهداری دائمی از بین رفته‌اند مگر در مواردی که مواظبت و نگاهداری از آنها (سدهای کم ارتفاع) مستلزم کار زیاد نبوده و یا بهره برداری از آنها نفعی قطعی و مطمئن در برداشته است مانند وضعیتی که برکه‌های دمب (DOMBES) دارا بوده‌اند.

با وجود این، در اواخر جنگ جهانی دوم، ترقیات و پیشرفت هائیکه در زمینه مکانیک خاک و تعمیر ماشین آلات خاکریزی و خاکبرداری حاصل شد موجب گسترش احداث سدهای خاکی گردیدند زیرا هزینه ساختن آنها کم و مدت اجرای کار نیز طولانی نبود. تعداد زیادی از این سدها در ایالات متحده آمریکا و مخصوصاً" در ایتالیا ساخته شد. در ایتالیا این سدها که بنام (Lago Collinari) نام گذاری شده‌اند، سرفصل و موضوع اصلی یک برنامه ملی و در سطح مملکتی قرار گرفت. قسمتی از هزینه ساختمان سدهای کوهستانی در ایتالیا چنانچه مطابق با استانداردهای تعیین شده از طرف "سرویس مخازن کوهستانی" طراحی میشدند از طرف دولت پرداخت میشد اما مالک و بهره برداری کننده از سد مسئول ساختمان و نگاهداری آن بود. با وجود این، محل هائیکه در عین حال شامل اراضی قابل آبیاری و یک حوزه آبریز متناسب و پستی و بلندی متعادلی برای احداث دریاچه، هم از لحاظ قابلیت نفوذ و هم از لحاظ فراهم کردن مصالح و مواد مورد نیاز برای ساختمان سد خاکی باشند، متعدد نبودند. در این سیستم، با وجودیکه هزینه انجام کار بوسیله پیمانکاران جزء و کمک‌های استفاده کنندگان زیاد نیست مخارج سرمایه‌گذاری در هکتار ممکن است رقم مهمی باشد زیرا غالب اوقات، برای مخازن کوچک حجم خاک متراکم شده که برای ساختن سد خاکی (Digue) لازمست بطور نسبی نسبت به حجم آب ذخیره شده مفید زیاد است، رابطه حجم مفید آب به حجم خاک در سد خاکی مربوطه در بیشتر حالات در حدود رقم ۳ به یک میباشد. ساختن سدهای کوهستانی با ظرفیت کم، در شمال ایتالیا، با استقبال فراوانی روبرو شده است برعکس در جنوب ایتالیا که آب و هوای آن خشک‌تر و احتیاج بآب زیاد تر و دوره‌های بدون بارندگی در سال طولانی تر و میزان تبخیر بیشتر از شمال است، مخازن کوهستانی با ظرفیت چندین ده هزار متر مکعب نتوانسته‌اند همان تاثیر را که در شمال بجای گذاشته‌اند داشته باشند. زیرا در واقع برای این نوع آب و هوا سدهای کوهستانی بزرگتر، و عمیق‌تری

لازم بوده است (اهمیت مربوط به تلفات آب از راه تبخیر) و ملاحظه کرده‌اند برای تطابق با شرایط ناحیه‌سدهای احداث شده باید مهمتر و ظرفیت آنها به چندین صد هزار متر مکعب برسد ، در اینصورت از آنجا که ضرائب ایمنی بیشتر و هزینه احداث زیادتری لازم بوده لذا برای آنکه بتوان هزینه‌ها را جبران کرد بجای کمک مالی بیک کشاورز برای احداث سد ، ناچار مجتمع هائی از کشاورزان در پایاب سد بوجود آورده‌اند ، تا از آب ذخیره شده تعداد زیادتری استفاده کنند. در الجزائر نیز در سال ۱۹۶۰ ما با همین مسئله مواجه شده‌ایم ، با استفاده از تکنیک روشن‌تری نحوه برآورد نزولات آسمانی و پیش بینی سیل‌ها و احداث سدهای خاکی (Digue) حتی با مصالحی که استقرار آنها دشوار باشد را کاملاً" میدانستهایم و نیز از ساختن تاسیسات آبیگر ، تخلیه کننده‌های سیلاب بگونه‌ای که نقطه وضعی نباشد و همچنین نحوه اجتناب از پدیده آب‌شستگی و ساختمان سرریزهای محکم و خراب نشدن آگاهی داشته‌ایم اما نتوانستهایم نظام هائی مستعد و لایق عهده‌دار شدن حفظ و اداره چنین تاسیساتی را بوجود آوریم . ده سال بعد ، با وجود تقریباً" هیچگونه مواظبت و نگهداری باز هم این مخازن کوهستانی توانسته‌اند پایداری کنند و برجا بمانند اما هرگز برای آبیاری مورد استفاده قرار نگرفته‌اند . در آفریقا ، ساحل سودان ، نیز عیناً" با همین مسئله مواجه می‌شویم ، در آنجا تاسیسات دارای اهمیت بیشتری هستند زیرا نزولات آسمانی و تغییرات آنها بسیار زیاد و برای پر کردن مخزنی حتی با عدم اطمینانی ۱۰ ساله ، بایستی آن را در نقطه‌ای از حوزه آبریز مستقر ساخت که دارای سیل‌های بزرگی باشد ؛ در اینصورت سدهای کوچکی هستند که با وجود ارتفاع کم سرریزهای تخلیه کننده سیلاب آنها باید دارای طولی در حدود ۱۰۰ متر و گاهی چندین صد متر باشد . با وجود این حوزه‌های آبیاری که باید در پایاب چنین سدهائی از آب آنها برای آبیاری اراضی استفاده کنند . عملاً" در بیشتر حالات وجود ندارند و یا مساحت آنها بسیار کمتر از مقدار پیش بینی شده است و سد کوهستانی که برای آبیاری آنها احداث شده بطور کامل مورد استفاده قرار نمی‌گیرد .

سوانح و رویدادهائی که منجر به خرابی سدهای کوهستانی و در نتیجه از بین رفتن مخزن آنها گردیده در مقایسه با تعداد خرابی‌های سدهای بزرگ خاکی زیاده‌تر اما خسارات حاصله عموماً" کم و غیر قابل مقایسه با خسارات ناشی از خرابی سدهای بزرگ بوده است . البته میزان خسارات تابعی از حجم آب ذخیره شده و ارتفاع آب در موقع گسیختگی دیواره خاکی است . دلیل خراب شدن سد کوهستانی در بیش از ۸۰ درصد حالات ناشی از کمبود ظرفیت سرریز اطمینان بوده که موجب غرق شدن دیواره خاکی گردیده است . در بعضی موارد اتفاق افتاده است که مالک سد کوهستانی با کمک همسایگان و استفاده‌کنندگان توانسته باشند سد را در مواقع سیلابی با بالا آوردن دیواره خاکی توسط کیسه‌های خاک ، از غرق شدن نجات دهند . اما در بیشتر حالات هیچگونه اقدامی امکان پذیر نبوده و یا خطرناک است و آب بردگی در اثر جاری شدن آب در روی دیواره خاکی ، خرابی حتی سد را بدنبال داشته است . سایر مواردی که موجب خراب شدن سد گردیده اند ناشی از عبور کارهای اجرائی مربوط به ساختمان سد و یا عدم مراقبت و نگهداری آن بوده است خراب شدن این سدها ممکن است بعلت فعالیت بعضی از حیوانات باشد که در دیواره خاکی حفره‌ها و دالان‌های حفر میکنند بنظر میرسد که علت خرابی چندین سد کوهستانی در آفریقا در اثر عملیات همین حیوانات بوده است .

نبایستی فراموش کرد که در جریان بیست سال اخیر تعداد زیادی سد کوهستانی در ایالات متحده امریکا و اروپا ساخته شده که تعداد قابل ملاحظه‌ای از آنها بوسیله اجتماعات محلی بمنظور تفریحات و انجام ورزش هائی مانند شنا ، ماهیگیری و غیره بوده است . در اینجا دیگر مسئله سادگی تاسیسات و کمی هزینه مطرح نمی‌باشد سدهای کوهستانی مدرن ، از چهار چوب اصلی ساده و ابتدائی خود خارج شده و از این به بعد بصورت ساختمانی اظهار وجود میکند که بایستی بدقت مطالعه و با مواظبت ساخته و بخوبی حفظ و اداره شود . فن احداث سدهای کوهستانی دارای میدان عمل مخصوصی است و استفاده از آن ، در خارج از این حد ، نمیتواند فاقد خطر باشد .

فصل دوم

ایجاد سدهای کوهستانی

سد کوهستانی ، بشکل متداول امروزی‌اش، مخزن آبی است با ظرفیت کم (بین چندین ده هزار و چندین صد هزار مترمکعب) که در حوزه آبریزی بوجود می‌آید که آوردهای (نزولات آسمانی) سالانه ، هر ده سال یکمرتبه خشک آن در حدود حجم مخزن است ، و معمولاً " متشکل از یک دیواره خاکی متراکم با ارتفاعی حداکثر در حدود ۱۲ متر توسط یک سرریز ایمنی محافظت میشود ، ممکن است مجهز به یک آبگیر اما باید جزء به دلائل مخصوصی که بوضوح بیان میشوند دارای یک تخلیه کننده عمقی باشد که در بیشتر اوقات با ساختمان آبگیر مشترک و همراه است . دیواره خاکی (Digue) از توده‌ای یکنواخت و یا از یک هسته غیر قابل نفوذ تشکیل میشود ، و شامل ترانشه‌ای آب بندی شده (گاهی مهار بندی نیز نامیده میشود) و یک فرش صافی یا زهکش در پایاب و دوشیروانی محافظت شده است (سنگفرش شده در سمت سرآب و علف زار در طرف پایاب) . سرریز باید قادر عبور دادن سیل های صد ساله و مرز اطمینانی باندازه کافی باشد که در موقع عبور دادن ، چنین سیلی امواج آب نتوانند از روی تاج دیواره خاکی عبور کنند . همچنین دارای معبری در پایاب سرریز که آب را تا محل بستر معمولی رودخانه هدایت کند و در عین حال انرژی حاصل از سقوط (اختلاف ارتفاع بین سطح آب در مخزن و ابتدای کانال آبگیر) را نیز در راه از بین ببرد .

قبل از مبادرت به ساختمان چنین تاسیساتی ابتدا باید نقشه دقیق توپوگرافی محل در دسترس (مخزن ، حریم دیواره خاکی ، معبر هدایت آب و غیره) باشد . پس از آن بایستی جنس اراضی مخزن از نظر قابلیت نفوذ و پایداری و زمین پی از نظر مقاومت و آبدردی و نیز خاکهایی که برای ساختن دیواره خاکی بکار میروند (شرایط استقرار و شرایط متراکم ساختن آنها) بخوبی شناسائی شوند . و بالاخره باید میزان نزولات آسمانی سالانه ، پیش بینی سیل ها و نحوه استفاده و اداره مخزن از پیش روش و تعیین شوند . کلیه این امور و نیز کارهای مهندسی و ساختمانی (Geniecivil) برای مهندسین باندازه کافی شناخته شده است تا تأیید کنند که چنین تاسیساتی را در همه جای دنیا میتوان احداث کرد حتی اگر لازم شود تا مرز توصیفی که از سد کوهستانی داده شد پیش بروند مابعدنوان مثال به مکان‌هایی فکر میکنیم که در آنجا آورد سالانه ده سال یکبار خشک آن بگونه ایست که برای داشتن یک ذخیره کافی ، داشتن حوزه آبریز بسیار بزرگی با احتمال سیل های مهم ضروری است . در اینصورت ، مخزن کوچکی که با دیواره خاکی کم ارتفاع بوجود آید کافی خواهد بود اما مستلزم داشتن سرریزی بسیار مهم است که به تنهایی می‌تواند مانند سدی بتونی با چندین صد متر طول باشد .

در حالت دیگر ، بستر ممکن است عمیق و مثلاً " در حدود ۱۰ متر عمق داشته باشد اما بعلت عرض کم ، طول دیواره خاکی (Digue) بسیار کم خواهد بود . و حداکثر ارتفاع دیواره خاکی که بایستی در اینحالت قابل ملاحظه باشد مساوی با تفاوت بین رقوم متوسط کناره‌ها و تاج دیواره خاکی خواهد بود .

بنابراین در هر کجا که احتمال جاری شدن آب سطحی کافی باشد با رعایت احتیاط‌های لازم ، میتوان چنین تاسیساتی را بوجود آورد . هزینه احداث بصورت تابعی از شرایط موجود در هر محل است که با نسبت های نگران کننده ای تغییر خواهد کرد زیرا سدهای کوهستانی تنگناها و دشواریهای مخصوص بخود را دارا می‌باشند و از بین بردن این تنگناها می‌تواند مستلزم هزینه‌های سنگینی باشد .

فصل سوم :

مشکلات و دشواری‌ها

دشواریهای محیط که در هنگام سامان دهی وارد عمل میشوند بایستی همراه با منظور اصلی از احداث سد

کوهستانی و تواما" مورد مطالعه قرار گیرند . فرضیه ما مبتنی بر آنست که سد کوهستانی برای آبیاری تکمیلی ساخته شود . بنابراین عواقب و نتایج حاصله از این مشکلات را در موردی که سد کوهستانی بمنظورهای دیگر ساخته میشود متعاقبا " مورد مطالعه قرار خواهیم داد .

این مشکلات را به سه گروه تقسیم میکنیم . دسته اول مشکلات مربوط به آب و هوا و جریان سطحی آب ، دسته دوم مشکلات مربوط به وضع توپوگرافی و ژئوتکنیک بسترهای مورد نظر و دسته سوم مشکلات مربوط به پذیرش و نفع استفاده کنندگان احتمالی از آن ها .

۳-۱- مشکلات مربوط به آب و هوا

مناسبترین منطقه برای احداث سدهای کوهستانی مناطقی هستند که نحوه توزیع بارانها در طول سال بطور منظم و دورههای خشک کوتاه مدت باشند و بعلاوه بطور کلی احتیاج به آب نیز زیاد نباشد . در چنین مناطقی ، گیاهان از لحاظ احتیاج به آب به همان نزولات آسمانی قناعت کرده و آبیاری بصورت عملی تکمیلی برای تامین باردهی زیاد است . در چنین شرایط اقلیمی ، میزان تبخیر و احتیاج آبی گیاهان بطور نسبی ضعیف است و آبیاری گیاهان فقط در مدت چند هفته و حداکثر یک ماه در سال ضرورت پیدا میکند بنابراین مقدار آبی که برحسب هکتار برای آبیاری تکمیلی آنها در این دوره باید ذخیره شود چندان زیاد نخواهد بود . رویش مداوم گیاهان موجب جلوگیری از فرسایش شیروانیهای سد و معبر هدایت کننده سیلابها گردیده و اصولاً " در چنین مناطقی کمتر مواجه با سیلابهای شدید خواهیم بود . اینها مناطقی هستند که میزان متوسط سالانه نزولات آسمانی بین ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ میلیمتر و تعداد روزهای بارندگی در سال باندازه ایست که متوسط نزولات نسبت به روزهای بارانی رقمی در حدود ۴ تا ۷ میلیمتر است . مثلاً ناحیه مرکزی فرانسه و حوالی پاریس جزء این مناطق محسوب میشوند . در مواردیکه تغییرات اقلیمی بین سالهای مختلف زیاد و اختلاف بین دورههای مرطوب و دورههای خشک مشخص باشد ، متوسط نزولات سالانه نسبت به روزبارانی افزایش می یابد و بمیزان ۸ تا ۱۲ میلی متر در مناطق مدیترانه ای و ۱۴ تا ۱۶ میلیمتر در نواحی گرم و مرطوب (ساحل سودان) میرسد . در هر دو حالت عدم اطمینان در مورد پر شدن مخزن سد از آب و خطر وقوع سیل های مهم زیاد است . اما این مقادیر متوسط ، تا اندازه ای ، چهره حقیقی و واقعی تغییرات اقلیمی را که در مورد تکنیک سدهای کوهستانی بسیار زیان آور است ، می پوشانند .

یکی از ضوابطی که در مورد مناطق دارای ۴۰۰ میلیمتر بارندگی بعنوان دشواری یا مضیقه اقلیمی برای احداث سد کوهستانی ظاهر میشود ، بعقیده ما رابطه پیشنهادی آقای فورنیه میباشد که بصورت زیر است :

$$F = \frac{P^2}{P}$$

در این فرمول

$P =$ ارتفاع متوسط نزولات در بارانی ترین ماه سال است و

$P =$ ارتفاع متوسط نزولات سالانه میباشد .

بنظر میرسد که در مورد مناطقی که میزان F در این رابطه برای آنها کمتر از رقم ۱۰ باشد ($F < 10$) احداث سد کوهستانی بشکل ساده و روستائی اش مناسب باشد . تاسیسات را باید بتدریج آماده ساخت و دوام آن مخصوصاً " مشتمل بر حل مسائل مربوط به تنظیم پر کردن مخزن آن در طول سال ، تخلیه سیل ها و دبی مواد جامد از مخزن در هنگامیست که رابطه F بین رقم ۱۰ و ۳۰ می باشد . (حوزه مدیترانه ای) . ($10 < F \leq 30$) . بعلاوه بایستی بذخیره آب برای تامین آبیاری تکمیلی پرداخت ، آبیاری تکمیلی خواه در دورههای کوتاه بدون بارندگی (خشک) که ممکن است در جریان فصل بارندگی نیز وجود داشته باشند و خواه برای تمدید مصنوعی طول

فصل بارندگی . با قبول مقادیر مهمی تلفات از راه تبخیر ممکن است آبیاری زراعتی را در خارج از فصل آن و یا آبیاری قبل از دوره بارندگی ها را بمنظور کشت زود تر و مطمئن تر زراعتی که در فصل بارندگی کشت آن انجام میگردد ، در نظر گرفت . در چنین شرایطی ، حجم مخزن بایستی زیادتر از میزان محاسبه شده باشد تا سطح آبیاری شده (از ۱ تا ۳۰۰۰۰ متر مکعب در هکتار) بر حسب اهمیت میزان تبخیر و دوره زراعتها کاهش یابد .

برای کاهش اهمیت مربوط به تلفات از راه تبخیر بایستی ارتفاع سطح آب تا آنجا که ممکن است زیاد تر و بنا بر این ظرفیت مخزن بزرگتر باشد . این امر متضمن و مستلزم استفاده دسته جمعی از آب آبیاری و پذیرشی مشتاقانه از طرف زارعین دینفع میباشد .

در موقعیکه رابطه F بین ۳۰ و ۶۰ ($30 \leq F < 60$) می باشد ، احداث سد کوهستانی باز هم بیچیده تر و ضرائب ایمنی مهمتری باید منظور شوند . چنانچه مقدار F از ۶۰ بیشتر باشد در اینصورت ساختمان اصلی و اساس سد ، سرریز تخلیه کننده سیلاب های آن خواهد بود که در چنین حالتی در حقیقت سد بتونی کوچکی است که بوسیله دیواره های خاکی متراکم (Diques) ادامه می یابد . در حد غائی ، سد کوهستانی چیزی غیر از تاسیساتی برای تسهیل پخش سیلها نخواهد بود .

شناختن و آگاهی از رابطه $F = \frac{P^2}{P}$ فقط معیار کوچکی برای درک اهمیت تأثیری است که دشواریهای ناشی از آب و هوا می توانند روی سدهای کوهستانی داشته باشند . دشواریهای ناشی از آب و هوا در تضاد موجود بین برگردن سد از آب توأم با ایمنی و اطمینان و از طرف دیگر سرعت پر شدن مخزن از گل و لای و نیز عواقب خطر سیل روی اهمیت و بزرگی سرریز و بالاخره محدود بودن استفاده از آب که ناشی از تلفات از راه تبخیر است خلاصه و بیان میشوند .

برگردن سد از آب و پر شدن آن از گل و لای

مسئله "برای ظرفیت های مساوی مخزن در شرایط آب و هوایی یکسان ، هر چه حوزه آبریز بزرگتر باشد اطمینان بیشتری برای پر شدن مخزن از آب وجود داشته اما پر شدن مخزن از گل و لای نیز سریع تر خواهد بود . بنا بر این یکی از مشخصات بستر سد رابطه بین حجم مخزن (E) و سطح حوزه آبریز است (BV)

$$r = \frac{E}{BV}$$

با این رابطه ، از طرفی باید جریان آب محتمل سالانه (بر حسب متر مکعب برای هر هکتار حوزه آبریز) برای هر پنج سال یکبار خشکسالی و یا هر ده سال یکبار خشکسالی و نیز دی سالانه مواد جامد (بر حسب متر مکعب برای هر هکتار حوزه آبریز) را مقایسه کرد که با ملاحظه حوزه آبریز هم با اجرای عملیات مربوط به حفاظت خاک و هم در صورت عدم توجه باین امر ، یعنی در هر دو حالت باید بیم و تأمل کرد .

با توجه به مطالعات مختلفی که در طی ۱۵ سال اخیر در کشورهای مختلف با آب و هوای نیمه خشک انجام شده است (افریقای شمالی ، خاور میانه ، ماداگاسکار ، افریقای ساحل سودان) بنظر ما برای این مناطق تثبیت رابطه ای بین مقادیر حداقل ضرائب جریان سالانه و ارتفاع نزولات آسمانی مربوطه امکان پذیر است . (بنمودار ضمیمه مراجعه فرمائید) .

با شناختن ارتفاع نزولات آسمانی مربوط به دومین ده یک نزولات سالانه (سال خشک) ، تثبیت رقمی تقریبی برای میزان حجم سالانه آب جریان یافته ممکن است ، اما ضرائب اصلاحی ذیل را باید در نظر گرفت .

— در آن سطح ، ارتفاع نزولات مربوط به دومین ده یک نزولات بیش از ۶۵۰ میلیمتر است .

جریان سطحی نزدیک یا بیشتر از ۲۰۰۰ متر مکعب در هکتار خواهد بود .

ارتفاع نزولات به تنهایی برای تثبیت میزان جریان آب کافی است . صرف نظر کردن از سایر عواملی که روی جریان تاثیر دارند (توزیع نزولات — شیب — جنس خاکها و پوشش حوزه آبریز) کاملاً قابل توجیه است .

– بین ۵۰۰ و ۶۵۰ میلیمتر است :

جریان سطحی بین ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ متر مکعب در هر هکتار خواهد بود .
غالبا ، ارتفاع نزولات به تنهایی برای تثبیت مقداری برای جریان کافی است . اما ممکن است این مقدار را با در نظر گرفتن مشخصات حوزه آبریز تصحیح نمود .

– بین ۴۰۰ و ۵۰۰ میلیمتر است :

جریان سطحی بین ۵۰۰ و ۱۰۰۰ متر مکعب در هکتار خواهد بود .
تصحیح مقدار جریان سطحی بصورت تابعی از مشخصات حوزه و نحوه توزیع نزولات آسمانی ضروری و اجباری است .

– بین ۳۰۰ و ۴۰۰ میلیمتر است :

جریان سطحی احتمالا " بایستی کمتر از ۵۰۰ متر مکعب در هر هکتار باشد . در اینجا ضرورت دارد که نتایج تجربی در مورد اهمیت و توانتر جریان قبل از تثبیت مقدار مناسب برای ظرفیت مخزن ، در اختیار طراح پروژه باشد .

– کمتر از ۳۰۰ میلیمتر است :

جریان سطحی کم و قابل صرفنظر کردن است . بنابراین احداث سد کوهستانی ، با احتمال قریب به یقین غیر ممکن خواهد بود . پر شدن مخزن در اثر گل و لای نیز تابعی از بزرگی و وسعت حوزه آبریز است . چنانچه بخواهیم در طول مدت استهلاک سد (در حدود سی سال) ظرفیت آب ذخیره شده بیش از نصف مقدار اولیه در موقع ساختمان سد باقی بماند ، (عمر مفید مخزن) میتوان گفت که دبی سالانه مواد جامد بر حسب حجم بایستی کمتر از $\frac{1}{6}$ مقدار ظرفیت باشد : دشواری برآورد عمر مفید مخزن آنست که پر شدن آن از گل و لای غالبا " در اثر رسوباتی است که چگالی ظاهری آنها در زمانهای مختلف متغیر است (از $\frac{1}{5}$ در موقع رسوبات تا $\frac{2}{5}$ بعد از نشستن کامل) . امامی توان برای داشتن ایده‌های در این مورد ، با توجه به مقادیر شناخته شده آن در حوزه‌های آبریز ، بطور متوسط رقم $\frac{1}{2}$ را برای چگالی ظاهری رسوبات در نظر گرفت . در الجزائر برای حوزه‌های آبریزی که فرسایش آنها زیاد بوده است . بدون انجام هیچگونه کار حفاظت و نگهداری خاکها ، حجم دبی سالانه مواد جامد به ۲۵ تا ۳۰ متر مکعب در هکتار و در سال رسیده است . اما بنظر میرسد که در مورد حوزه‌های آبریز مشابه ، با انجام کارهای مربوط به حفاظت خاک یا آبخیزداری این رقم را میتوان به ۵ متر مکعب در هکتار و در سال کاهش داد . بنابراین ملاحظه میشود که برای مخزنی که ظرفیت ذخیره آن ۱۰۰۰ متر مکعب برای هر هکتار است ، در صورتیکه حجم دبی مواد جامد سالانه ۳۰ متر مکعب در هکتار و در سال باشد " عمر مفید مخزن " در حدود ۱۵ سال خواهد بود اما چنانچه حجم دبی مواد جامد به ۵ متر مکعب برای هکتار و در سال تقلیل داده شود عمر مفید آن به ۱۰۰ سال خواهد رسید . در اینجا متذکر میگردد که در مورد امور مربوط به آبخیزداری حفاظت پوشش گیاهی و بوجود آوردن آن به انجام کارهای خاکی و ترانس بندی ارجحیت دارد . زیرا در مناطق نیمه خشک روش اخیر بطور قابل ملاحظه‌ای جریان آب را در حوزه آبریز کاهش میدهد . بعنوان قاعده کلی پیشنهاد میکنیم که برای حجم مفید مخزن ظرفیتی انتخاب شود که محسوسا " مساوی با حجم مواد جامد حوزه آبریز در هر ده سال یکمترتبه خشکسالی باشد .

خطرات سیل و سرریز اطمینان

تعداد زیادی از مولفین ، فرمولهای متعددی برای برآورد سیل پیشنهاد کرده‌اند در حوزه‌های آبریز کوچک و حوزه‌هایی که آماری از آنها در دست نیست استفاده از این فرمولها با توجه و مقایسه با نتایجی که از حوزه‌های شناخته شده دیگر ناحیه در دست میباشد ضروری است . با وجود این ما روی لزوم داشتن چند اندازه گیری از سیل

در بستر سدها همراه با مشخصات بارانهائی که این سیل ها را بوجود می آورند پافشاری نخواهیم کرد . بایستی در جستجوی برآورد سیل صد ساله بود و سرریز سد را طوری طرح کرد که در موقع پر بودن مخزن بتواند این سیل را ، با داشتن مرز اطمینانی کافی از خود عبور دهد . همچنین بایستی تحقیق شود که این سرریز و مرز اطمینانش بر روی هم بتوانند سیل های هزار ساله را با استثنای امواج حاصله بدون غرق شدن از خود عبور دهند ، واضح است که هر قدر که آب و هوا بیشتر متغیر و حوزه آبریز وسیع تر باشد ، بهمان نسبت سیل حاصله نیز از لحاظ دبی زیادتر خواهد بود .

تبخیر و استفاده از آب برای کشاورزی

میزان تبخیر از مخزن سدهای کوهستانی بطور نسبی بسیار زیاد است . (ظرفیت کم مخزن نسبت به مساحت سطح آب) .

برای آنکه استفاده از آب این مخازن اقتصادی باشد ، مناسب ترین راه آنست که میزان تلفات آب از راه تبخیر حداکثر مساوی ۱۰ درصد ظرفیت مفید مخزن باشد . این مقدار آب تبخیر شده (h) تابعی است از شکل طشنگ دریاچه و در مورد یک حالت متوسط بسترهائی که مورد بحث می باشند تقریباً " مساوی $\frac{1}{40}$ عمق مخزن (H) خواهد بود . در اینصورت مثلاً " برای یک دیواره خاکی با ارتفاع ۱۰ متر و حداکثر عمق آب مساوی ۸ متر ، ضخامت لایه آب تبخیر شده بایستی حداکثر مساوی ۴۰۰ میلیمتر باشد و در مناطقی که میزان تبخیر ۶ تا ۷ میلیمتر در روز است بهتر است آب ذخیره شده را در کمتر از دو ماه مصرف کرد . بعضی از مؤلفین از مخازنی صحبت کرده اند که در اصطلاح Autophage می باشند یعنی بعلت عمق کم در مناطقی که میزان تبخیر زیاد است ، آب دریاچه خود بخود خشک میشود بدون آنکه از آن ، استفاده شده باشد .

در اینصورت همیشه بایستی در جستجوی ساختن دیواره های خاکی تا سرحد امکان مرتفع بود اما چنانچه خواهیم دید در مورد سدهای کوهستانی راه مناسب آنست که ارتفاع دیواره خاکی حداکثر به ۱۲ متر محدود شود . البته رقم ۱۰ در صد تلفات از راه تبخیر ، رقمی اختیاری است و در چهار چوب مخازن کوهستانی ، بایستی بدنبال زراعت هائی بود که راندمان آنها زیاد باشد تا بتوانند تلفات از راه تبخیر در مخزن را تا ۲ یا ۳ و حتی ۴ برابر این مقدار نیز جبران کنند که این حالت در مورد زراعت هائی که آبیاری آنها در خارج از فصل بارانها عملی میشود یا در مسورد زارعت های خارج از فصل خودشان اتفاق خواهد افتاد . با در نظر گرفتن اینکه عموماً " ظرفیت مفید مخازن کوهستانی کم و محدود است ، آب ذخیره شده بایستی برای آبیاری های تکمیلی در درجه اول در فصل بارانها و هنگام اولین ماه آخر فصل بارننها تخصیص داده شود . بنابراین بیشتر بصورت اطمینانی در برابر بی نظمی های بارندگی است تا یک نحوه جدید زراعت .

۳-۲ - دشواریهای مربوط به بستر یا محل سد

در قسمت های گذشته دیدیم که مخزن کوهستانی بایستی حوزه آبریزی متناسب با ظرفیت مخزن داشته باشد ، زیرا بر حسب تعریف ، مخزن سد کوهستانی کوچک ، البته به تبعیت از مشخصات اقلیمی ، بایستی حوزه آبریز کوچکی نیز دارا باشد .

برای آنکه با وجود کمی ارتفاع دیواره خاکی ، مخزنی با ظرفیت کافی داشته باشیم بایستی علاوه بر داشتن پستی و بلندی مناسبی برای طشنگ دریاچه شیب رودخانه نیز ضعیف باشد . این شرایط موجب میشود که صرف نظر از حالات استثنائی ، جایی مناسب برای سد کوهستانی نه در دشت و نه در کوهستان پیدا نشود . فقط تپه هائی با برجستگی های کروی شده (Arrondi) و شیب ملایم بهترین امکانات فنی را برای ساختن مخازن کوهستانی فراهم میسازند .

همچنین یافتن محل‌هایی مناسب برای احداث سد کوهستانی در فلات‌هایی که پستی و بلندی آنها زیاد نباشد امکان پذیر است .

توپوگرافی

توپوگرافی محل سددارای اهمیت زیادی از نظر اقتصادی است : اولین شاخص نشان دهنده مفید بودن احداث سد ، رابطه میزان حجم آب مفید (E) به حجم خاک لازم (T) برای ساختن دیواره خاکی است یعنی $\frac{E}{T}$ در ایتالیا ، سرویس مسئول سدهائی کوهستانی ، موقعی پروژه‌ای را قابل قبول میدانند که این رابطه برابر ۲/۵ باشد . ما فکر میکنیم که بااستثنای مواردی که دلیل اجتماعی برای ساختن این سدها وجود دارد این رابطه باید حداقل مساوی ۵ باشد . در اینصورت شیب خط‌القتری (Talweg) که باید با دیواره خاکی مسدود گردد حداکثر مساوی ۳ در صد باشد که این موضوع بندرت اتفاق می‌افتد زیرا معمولا " بستر سد در نقاط بلند حوزه آبریز واقع میشود . اما حالت‌های مخصوص نیز زیاد می‌باشند (محل اتصال دو رودخانه ، استانه طبیعی و غیره) . برای اینگونه سدها با ارتفاع کم معمولا " مانند یک سد بزرگ احتیاج به تکیه‌گاه (Verrou) مخصوصی نیست معذالک باید تکیه‌گاه دیواره خاکی را طوری انتخاب کرد که سرریز تخلیه‌کننده سیلاب را بتوان روی زمین طبیعی بنا کرد و نیز معبر اتصال برودخانه دارای طول زیاد نباشد .

از آنجاکه منظور از وجود آوردن سد معمولا " آبیاری اراضی است لذا بایستی در جستجوی حوزه‌ای قابل آبیاری بود که بتوان در آن مبادرت به کشت زراعت‌هایی با بازده زیاد نمود و نیز این حوزه از محل بستر سد زیاد دور نبوده و ارتفاع اراضی نیز بالا تر از سطح آب در مخزن سد نباشد . البته امکان ساختن کانال‌های آب آور با شاخه مرده طولانی (Tete Morte) و یا احداث ایستگاه‌های پمپاژ وجود دارد اما در اینصورت مخارج سرمایه‌گذاری به نسبت زیادی افزایش خواهد یافت . بیشتر اوقات تضادی بین تمایل به احداث مخزنی برای تامین آبیاری تکمیلی اراضی و تاسف در مورد غرق شدن زمین‌های خوب که بستر مخزن را تشکیل میدهند ، وجود دارد .

زمین‌های بستر مخزن و زمین‌های کشاورزی

اصولا " ، زمین‌هایی که به بستر مخزن سد اختصاص داده میشوند نبایستی از زمین‌های خوب و مستعد برای آبیاری باشند . در واقع جنس این زمین‌ها باید رسی و غیر قابل نفوذ باشد تا از نشست آب از راه تراوش اجتناب شود در صورتیکه زمین‌های مورد نظر برای آبیاری باید سبک قابل نفوذ و مستعد برای توسعه ریشه‌ها تا عمق کافی باشند .

کیفیت‌های هیدرودینامیکی خاکها در اکثر حالات مربوط به جنس سنگ ما در یا سنگ کف است که خاک از آن بوجود آمده است و چون مجموع مخزن کوهستانی و حوزه آبیاری بیش از چندین ده هکتار را فرا نمی‌گیرند لذا غالبا " مواد و مصالح اصلی یا اولیه زمین‌های مخزن سد و زمین‌های آبیاری از یک نوع می‌باشند بااستثنای دامنه‌های نزدیک کوه یعنی حاشیه تپه‌ها که دارای مواد متفاوتی با این زمین‌ها می‌باشند . بنابراین بطور کلی باید تلفیقی بین زمین‌های مستعد برای آبیاری و کشت و نفوذناپذیری مورد نظر برای مخزن دریاچه و طول کانالی که مخزن سد را به حوزه آبیاری متصل میکند بوجود آورد و این سه نکته را در موقع طراحی پروژه در نظر گرفت .

تهیه مصالح مورد نیاز برای دیواره خاکی (Digue)

بمنظر میرسد که بین لزوم غیر قابل نفوذ بودن مخزن سد کوهستانی و انتخاب منطقه یا محل تهیه مصالح مورد

نیاز برای ساختمان دیواره خاکی ، تضاد ظاهر میشود . در واقع در مورد مخزن های کوچک که ظرفیت مفید آنها بیش از سه برابر حجم خاکریزی لازم برای ساختن دیواره خاکی نیست ، بنظر میرسد که از لحاظ اقتصادی بهتراست خاکبرداری های لازم از محل مخزن سد انجام شود ، که در اینصورت رابطه $\frac{E}{T}$ در حدود یک ربع افزایش خواهد یافت .

اما علاوه بر آنکه مصالح و مواد غیر قابل نفوذ که معمولا " دانه بندی ریزی را دارا بوده و خاکهای خوبی برای ساختن دیواره خاکی نیستند ، در بعضی از حالات خطر کاهش میزان ناتراوایی پوشش زمین های نرم مخزن هم وجود دارد . در اینجا نیز موضوع تعلق این دوامر با یکدیگر پیش می آید .

۳-۳- دشواریهای مربوط به پذیرش یا استقبال استفاده کنندگان از ساختمان سد :

بنظر ما در مقابل دشواریهای ناشی از عدم پذیرش استفاده کنندگان آینده ، راه حل تلفیقی مانند دشواریهای موجود در زمینه های دیگر که در فوق بآنها اشاره شد وجود ندارد و چنانچه این افراد ، مایل بداشتن مخزن کوهستانی نباشند ، هر اقدامی هم که بعمل آید غیر از عدم موفقیت چیزی عاید نخواهد شد . برعکس چنانچه تعهدات ناشی از احداث سد را قبول کنند ، و وظایف خود را در قبال آن با قدرت انجام دهند . واحداث سد را پذیرا شوند حتی اگر شرایط انتخاب بستر و آب و هوا موجب گران تمام شدن تاسیسات هم بشود ، باز هم موفقیت مورد نظر کسب خواهد شد .

استفاده از آب ذخیره شده و اداره کردن مخزن

سد کوهستانی بعلت ظرفیت کم ، مگر در حالات مخصوصی ، نمیتواند مورد چندین نوع استفاده قرار گیرد . در هر صورت یکی از مصارف باید جنبه برتری و اولویت داشته باشد . وجود چندین سال بارانی پی در پی می تواند ایجاد شبهه کند . و در مورد یک مخزن که بمنظور آبیاری های تکمیلی محاسبه و طراحی بر مبنای هر ده سال یکسال خشک و بدون باران محاسبه شده ممکن است دو سال در هر سه سال اضافه آبی ملاحظه شود که مصرف کنندگان را وادار با اضافه کردن سطح آبیاری و یا وادار بمنظور نمودن موارد استفاده دیگری بنماید مثلا " پرورش ماهی و یا مراکز تفریحی اما در موقعیکه مواجه با خشکسالی پیش بینی شده گردیدند ناچار به حذف آبیاری مساحت اضافه شده و یا متوقف ساختن فعالیت های مربوط به استفاده های اضافی (ماهیگیری و غیره) خواهند گردید . در هر صورت ، آب ذخیره شده در مخازن سدهای کوهستانی ، آبی گران قیمت است ، زراعت آبی با تلفات مختلفی که بهمراه آن ایجاد میشود ، مصرف کننده اصلی این آب است و زارع استفاده کننده از آب مخزن بایستی آبیاری با نهایت صرفه جوئی را یاد بگیرد حتی در موقع سالهای پر باران که در جریان آنها آب فراوان در اختیار دارد باید عادت نماید که آب موجود در مخزن را طوری اداره کند که از بهترین قسمت آبهای ذخیره شده در مخزن در سالهای کم باران و خشک استفاده نماید .

نگاهداری و حفظ تاسیسات

سدهای کوهستانی را میتوان ساده و روستائی و با رعایت اصول اقتصادی و هزینه کم احداث نمود و این در صورتی است که از نظارت دائم و اقدام فوری در مورد تعمیرات و نگاهداری آن اطمینانی وجود داشته باشد . سد کوهستانی ساختمان کوچکی است که نمیتواند هزینه یک نفر نگهبان دائم را تحمل کند و بایستی همیشه تحت نظارت دسته جمعی مردم و دائمی استفاده کنندگان باشد . قبلا " گفتیم که در صورت وقوع سیل و اشباع سرریز بلافاصله

بصورت دسته جمعی باید بکمک آن شتافت. تقویت تاج دیواره خاکی (Digue) تعمیر و تجهیز سنگفرش‌های شیروانی پوشانیدن و مسدود ساختن آب بردگی‌ها و یا خرابیهای ناشی از عبور حیوانات یا اشخاص از جمله کارهایی است که بمحض مشاهده آنها باید فوراً اقدام کرد و نباید منتظر تخصیص اعتبار یا تصویب بودجه و یا مجوزاداری و غیره گردید ، چون در آنصورت همین خرابیهای جزئی ، با اتلاف وقت تبدیل به خرابیهای بزرگ و پرهزینه‌ای خواهند گردید .

بعبارت دیگر چنانچه استفاده کنندگان ، خود را مسئول نگهداری سد بدانند در سطح سرمایه گذاری امکان صرفه‌جویی‌های زیادی در مورد هزینه کارها با کمتر گرفتن ضرائب اطمینان نسبت به تاسیساتی که مسئول آن سازمان اداری مستقلی باشد وجود دارد .

تمایل اهالی به احداث سد

بنابراین ، وضع و نحوه پذیرش استفاده کنندگان و یا حتی اهالی بطور کلی ، عامل اساسی موفقیت یا عدم موفقیت یک سد کوهستانی است. سدکوهستانی خصوصی که فقط متعلق به یک مالک باشد، در صورت امکان، مطمئن‌ترین راه حل موثر خواهد بود. اما غالباً " هزینه احداث سد خارج از امکان مالی یک نفر به تنهایی خواهد بود و چنانچه هزینه احداث بعهد دولت باشد ، بنظر ما ، بایستی استفاده کنندگان از سد در چهار چوب نظامی که برای هر حالت وضع آن تعیین خواهد شد ، از سد بهره‌برداری کنند . در واقع ، در سایه اطمینانی که در مورد تهیه آب برای گیاهان فراهم میشود ، فنون کشت بهبود یافته و راندمان محصول بیشتر خواهد شد و در مجموع وجود سد کوهستانی کلیه فعالیت‌های اقتصادی را افزایش خواهد داد. چنانچه سد کوهستانی مورد در خواست و تقاضای اهالی باشد ، مهندس مربوطه همیشه راه حلی برای دشواریهایی که در راه احداث سد ظاهر شوند می‌تواند پیدا کند. اما برای آنکه اهالی یک منطقه تمایل به احداث سد کوهستانی داشته باشند باید هر یک از آنها ، از اصول آن آگاهی داشته و وظائفی را که بوجود خواهد آورد بشناسند و نیز مزایایی را که احداث چنین سدی دارا خواهد بود و امیدهای که میتوان بآن داشت برای آنها معلوم باشد .

فصل چهارم

موارد استفاده از مخازن کوهستانی

در قسمت‌های قبل دیدیم که بعلت کم بودن ظرفیت مخزن یک سد کوهستانی ، و نیز بعلت جستجوی حداقل هزینه و نیز دشواریهای ناشی از آب و هوا ، بستر و یا عدم پذیرش اهالی موجب میشود که بعضی اوقات استفاده از آب این گونه سدها موردی نداشته باشد و یا منجر به صرفنظر کردن از اجرای چنین پروژه‌ای بشود . اینک میخواهیم کار بردهای اصلی این قبیل تاسیسات را ضمن اشاره به نتایج و عواقب مشکلات اصلی آنها مورد بررسی قرار دهیم .

استفاده کشاورزی

غالباً " استفاده کشاورزی عبارتست از بوجود آوردن ذخیره ای برای امر آبیاری بطوریکه قبلاً " نیز گفته شد ، چون ظرفیت این قبیل سدها کم و میزان تلفات مخصوصاً " تلفات ناشی از تبخیر بسیار زیاد است لذا باید اولویت استفاده رابه آبیاری‌های تکمیلی داد یعنی آب مخزن سد را بمنظور آبیاری تکمیلی بعضی از زراعت‌ها در طی دوره‌های کوتاه مدت خشک که در طول فصل بارانها اتفاق می‌افتد و نیز آبیاری این زراعتها برای مدت کوتاهی درست بعداز

فصل بارندگی بکار برد تا بدین ترتیب گیاه در تمام طول دوره رشد خود باندازه کافی آب در اختیار داشته باشد .
(رفع احتیاجاتی در حدود ۱۰۰۰ تا ۲۵۰۰ متر مکعب در هکتار و در سال) .

همیشه این وسوسه وجود دارد که آب مخزن سد کوهستانی را برای آبیاری زراعتی در خارج از فصل آن (فصل خشک یا بدون بارنگی) و یا برای تامین آبیاری زراعتهای مخصوصی فصول بارانی بطور مستقل از آمدن باران بکار برند . یعنی برای کاشتن منتظر باران نشده و از آب مخزن سد برای آبیاری استفاده کنند . این وسوسه بخصوص در افریقا بسیار شدید است . اما اینکار فقط در مورد زراعتهایی امکان دارد که بازده آنها بقدری زیاد باشد که بتواند هزینه‌های گزاف آب را جبران کنند . (احتیاجاتی در حدود ۱۰۰۰۰ تا ۳۰۰۰۰ متر مکعب در هکتار در سال) . یکی از موارد استفاده یا مصرف آب که بنظر ما تا کنون کمتر عملی شده نقش حوضچه جبرانی است که در چهار چوب یک شبکه آبیاری با کانالهای مربوطه ، آبهای مازاد آبیاری یا آبهایی را که در طول ساعات شب در کانالها جریان دارد جمع آوری نموده و در اراضی پائین دست در طول روز آنها را مورد استفاده قرار دهند .

استفاده دیگری که تلفات زیاد آب را از راه تبخیر توجیه می‌نماید تشکیل مخزنی برای احتیاجات داخلی منازل روستائی و یا آبشخواری برای دام‌هاست . میزان این قبیل احتیاجات خیلی کمتر از مقادیر آب لازم برای آبیاری است (در سال کمتر از ده متر مکعب برای هر فرد و ۱۵ متر مکعب برای هر راس دام) و برای داشتن این مقادیر ، میتوان تلفات زیادی را نیز قبول کرد .

استفاده توریستی

در اروپا و مخصوصاً در فرانسه ، احداث سدهای کوهستانی در چهار چوب نوسازی و عمران روستا همراه با ساختمان خانه‌های روستائی گسترش فراوانی یافته است . مخازن کوهستانی برای تربیت ماهی و نیز انجام سرگرمیها و بازیهای آبی بوجود می‌آیند . (قایق رانی و انواع مختلف آن) .
برای آنکه مخزن در تمام فصول سال منظره زیبایی داشته باشد میزان تبخیر بایستی کاهش یافته و یا تلفات آب از راه تبخیر بوسیله یک دی‌کافی از رودخانه که وارد ، مخزن کنند جبران شود . با وجودیکه در فرانسه مسئله استفاده مشترک از نظر کشاورزی و از نظر توریستی مطرح است با وجود این در طول سالهایی که بارندگی کم است ضرورت پیدا میشود که یکی از این مصارف فدای دیگری شود .

مصرف آب برای مبارزه با آتش سوزی

یکی از مصارفی که می‌تواند همراه با کار برد توریستی و منضم به آن گردد ، استفاده از مخزن سدهای کوهستانی بعنوان مخزن آب برای مبارزه با آتش سوزیهای احتمالی است . در این حالت مانند حالت قبل مخزن آب باید در تمام طول فصل خشک یا بدون بارندگی تا آنجا که ممکن است البته بجز در موقع آتش سوزی ، کاملاً " پرباقی بماند . در نواحی جنگلی ، تعداد زیادی از سدهای کوهستانی برای همین منظور ها (مبارزه با آتش سوزی و استفاده توریستی تواما) احداث شده‌اند .

استفاده از سدهای کوهستانی بمنظور مبارزه با سیل

یکی از موارد استفاده که تاکنون کمتر به آن برخورد شده (در کشور گوادلوپ) استفاده از این سدها برای از بین بردن خطرات سیل است . برای آنکه سد بتواند وظیفه خود را بخوبی انجام دهد . بایستی مخزن آن در موقع وقوع سیل کاملاً " خالی باشد ، بنابراین یک دیواره خاکی (Digue) با دریچه باز و نیز یک سرریز سیل برای

اجتناب از غرق شدن سد خاکی در مواقع استثنائی لازم خواهد بود . با وجود این وسوسه نگاه داشتن و ذخیره آب دریاپان فصل باران ها و قبول خطر یک سیل دیر رس بسیار زیاد است و علاوه بر این مقادیر آب ذخیره شده واقعا " برای سدی که هزینه آن نمیتواند قابل اغماض باشد بسیار کم است . با مخزن هائی بظرفیت متوسط ۵۰۰۰۰ مترمکعب برای مهار کردن ۵۰ میلیون متر مکعب بوجود آوردن ۱۰۰۰ مخزن لازم خواهد بود . البته می توان اداره ای برای تنظیم سیل ها پیش بینی کرد که عهده دار خالی کردن کلیه مخزن ها در موقع اعلام خبر سیل و بستن دریچه آنها پس از خاتمه سیل خواهد بود . اما باید شبکه ای از افراد برای پیش بینی ، نظارت و ارتباطات بوجود آورد ، بعلاوه بایستی نظر قطعی درباره پیش بینی های هواشناسی وجود داشته باشد .

نتیجه گیری

شاید ما خود را در مورد تکنیک سدهای کوهستانی بد بین نشان داده ایم . با وجود این احساس ما در واقع در مورد این مخازن بدبینانه نیست .

تکنیک مخازن کوهستانی تاسیسات اعجاب انگیزی تاکنون بوجود آورده و باری پی بردن به اهمیت آن کافیتست از بعضی از مناطق اروپا دیدن کنیم (شمال ایتالیا - جنوب غربی فرانسه بعنوان مثال و یا حتی در ایران) . شایع شده است که سد کوهستانی تاسیساتی روستائی و کم خرج است ، ما میخواهیم متذکر شویم که بهیچوجه نباید تسلیم این فکر گردید . با وجودیکه این امر در مورد سدهای کوهستانی که در بعضی از مناطق بوجود آمده اند صادق است . در این مناطق بارانها بطور منظم در طول سال توزیع شده و دوره های بدون باران یا خشک بسیار کوتاه مدت می باشند . در این مناطق این مخازن بعنوان نوعی ایمنی در برابر دوره های خشک اتفاقی و کساری بصورت خصوصی یا مربوط به یک روستا بوده است .

بوجود آوردن این سدها در مناطقی با آب و هوائی غیر از این و یا بدلائلی دیگر ، مستلزم دخالت مهندسینی است که از این به بعد با تکنیک صحیح قادر به حل بیشتر مسائل مربوط به سدهای کوهستانی باشند . دیگر محل برای قبول ریسک یا خطر وجود ندارد و نیز هزینه بوجود آوردن سد کوهستانی شاید همیشه ارزان ترین راه حل ممکن نباشد .

RESUMÉ

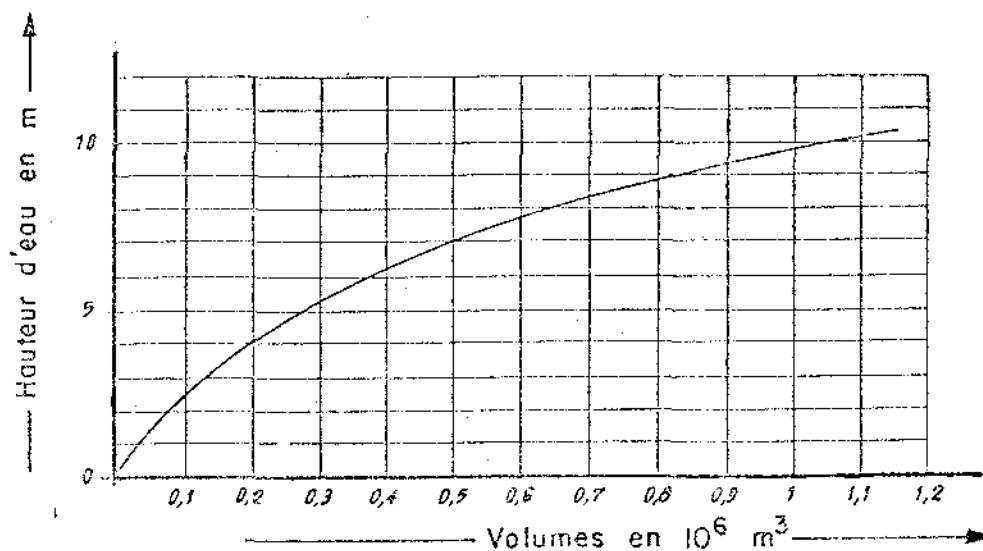
Le lac de collines, dans sa forme actuelle, est une retenue d'eau de faible capacité (entre quelques dizaines et quelques centaines de milliers de mètres cubes), située sur un bassin versant tel que les apports annuels de l'année décennale sache soient du même ordre de grandeur que le volume de la retenue; il est normalement créé par une digue en terre compactée haute au maximum d'une douzaine de mètres et protégée par un déversoir de sécurité; il peut être équipé d'une prise d'eau et doit sauf raisons particulières clairement explicitées, posséder une vidange de fond qui peut, le plus souvent, être associée à l'ouvrage de prise d'eau.

La digue en terre peut être constituée par un massif homogène ou zoné avec un noyau étanche; elle comporte une tranchée d'étanchéité (dite aussi d'ancrage), un tapis filtrant ou un massif drainant à l'aval et une protection des talus (enherbement à l'aval, perré antibatillage à l'amont). Le déversoir doit permettre le passage de la crue centennale avec une revanche telle que, pour cette fréquence, les vagues ne puissent passer par dessus la crête de la digue; un chenal à l'aval du déversoir doit conduire l'eau jusqu'à retrouver le lit normal de la rivière en dissipant en chemin l'énergie produite par la chute entre le niveau dans la retenue et le niveau de restitution.

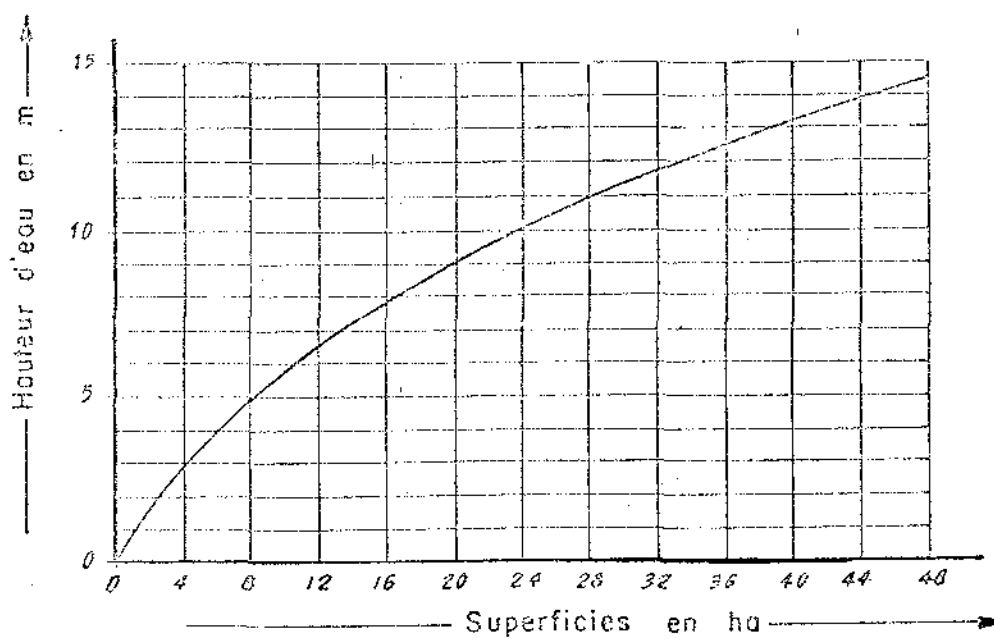
Pour construire un tel ouvrage, il faut d'abord disposer d'une topographie précise du site (cuvette, emprise de la digue, chenal de restitution etc ...). Il faut ensuite une bonne connaissance des terrains tant de la retenue (imperméabilité) que des sols de fondations (imperméabilité, résistance) et des terres d'emprunt (conditions de mise en place et de compactage). Il faut enfin préciser les apports annuels, prévoir les crues, fixer l'utilisation et simuler la gestion de la retenue. Tout cela, de même que les travaux de génie civil, est assez bien connu des ingénieurs pour affirmer que de tels ouvrages peuvent être réalisés partout dans le monde, même s'il faut aller à la limite de la définition que nous avons donnée pour les lacs de collines.

CARACTERISTIQUES DE LA RETENUE

VOLUME "E"

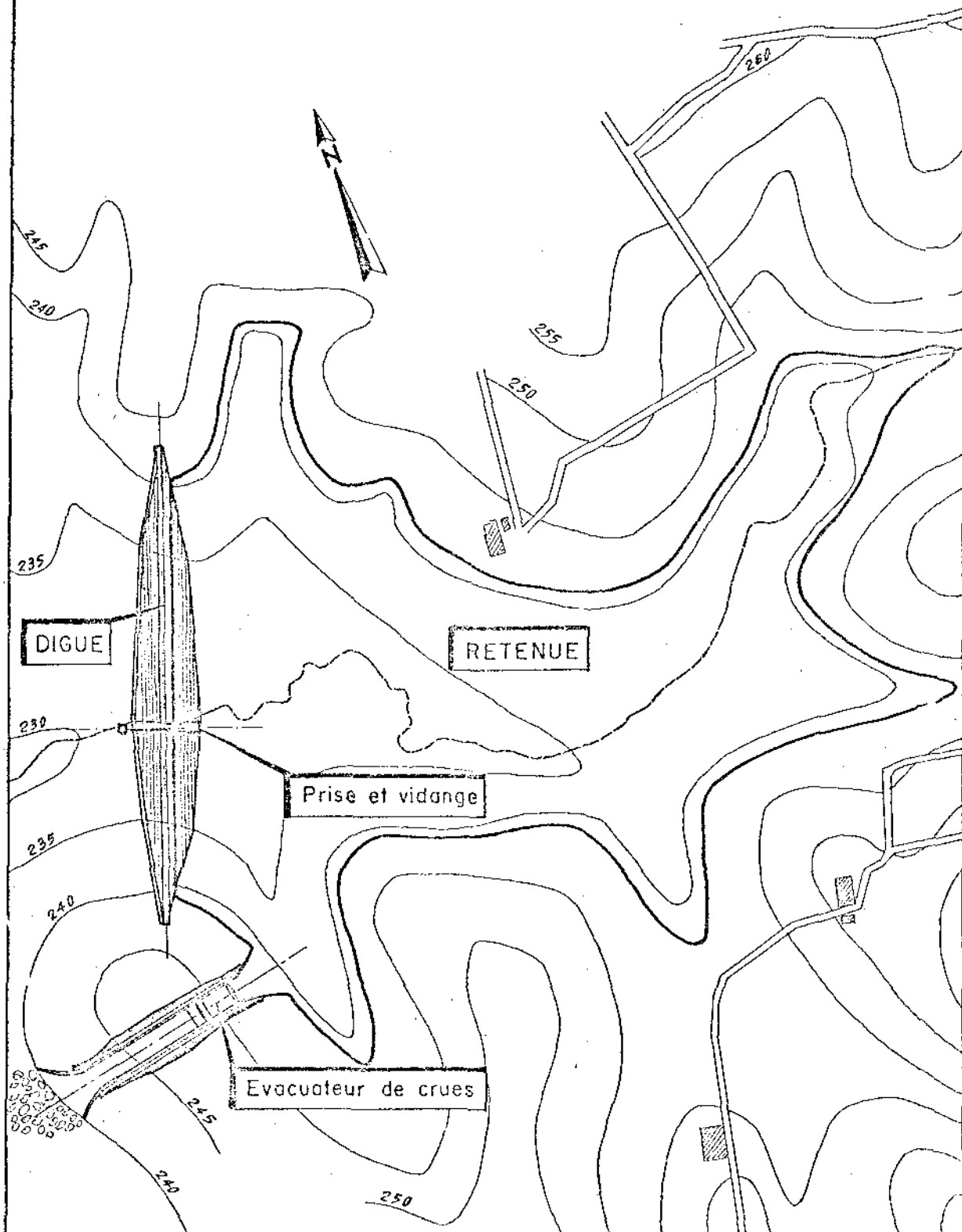
SUPERFICIE "S"

Superficie du bassin versant BV (ha)	300
Volume de la digue T (m ³)	95 000
Volume de la retenue E (m ³)	1 072 000
Superficie de la retenue S (ha)	24
Rapport E / T	11,3
Rapport S / T	2,5
Rapport E / BV	3575

PLAN D'UNE RETENUE COLLINAIRE

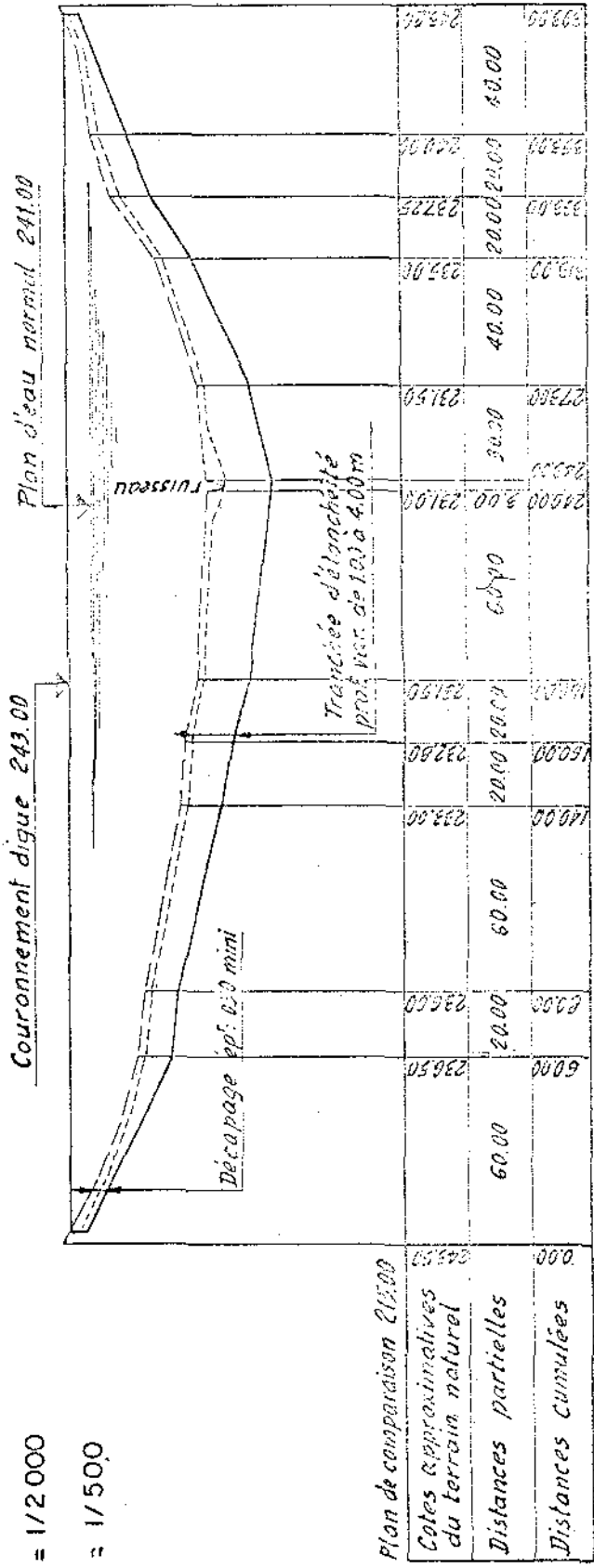
Ech: 1/5 000

COUPE LONGITUDINALE DE LA DIGUE

RIVE DROITE

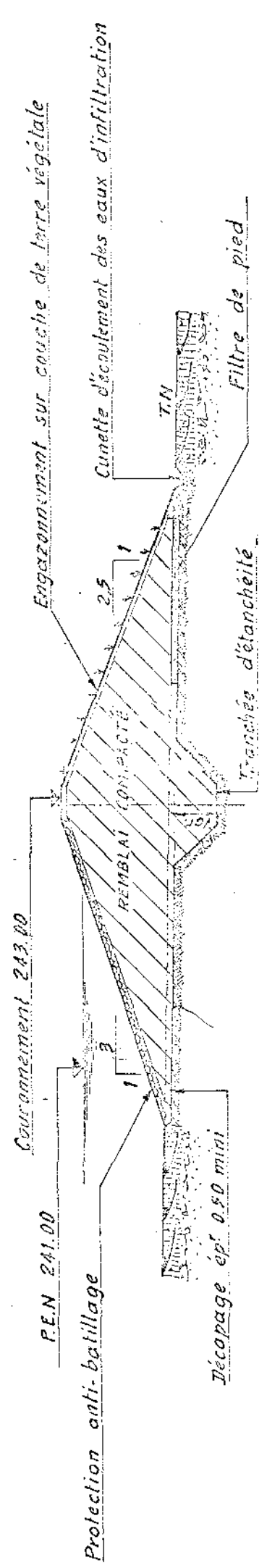
RIVE GAUCHE

Echelles
 (L = 1/2000
 (H = 1/500

PROFIL EN TRAVERS TYPE DE LA DIGUE

Ech : 1/500

COUPE LONGITUDINALE DE L'OUVRAGE DE PRISE

Ech: 1/500

